

Sąd pominął zasadę, zgodnie z którą odbiorcy postrzegają znak towarowy jako całość i nie analizują jego różnych szczegółów, lecz w odniesieniu do wcześniejszego znaku towarowego wziął tylko pod uwagę jeden element i porównał go z późniejszym znakiem towarowym.

W szczególności nie wziął pod uwagę w pełni okoliczności niniejszej sprawy, pomijając różnice pomiędzy kolidującymi ze sobą oznaczeniami, zwłaszcza uderzające podwojenie elementu „POLO” we wcześniejszym znaku towarowym. Pojedynczy element „POLO” ani nie dominuje we wcześniejszym znaku towarowym „POLO-POLO”, ani nie zajmuje niezależnej pozycji odróżniającej w złożonym oznaczeniu i Sąd nawet nie założył istnienia takiej funkcji w tym względzie.

Ponadto wcześniejszy znak towarowy „POLO-POLO” rozpatrywany w całości nie ma żadnego znaczenia w żadnym języku wspólnotowym. Z tego względu nie można przeprowadzić porównania na płaszczyźnie pojęciowej.

- 3) Sąd nie wziął pod uwagę zasady, zgodnie z którą tylko wtedy, gdy wszystkie pozostałe składniki znaku towarowego są bez znaczenia, ocena podobieństwa może zależeć wyłącznie od jednego składnika.
- 4) Argumentacja Sądu jest wewnętrznie sprzeczna i niespójna w następujących kwestiach:

Sąd z jednej strony stwierdził, że elementy „U.S” i „ASSN.” nie mają jako takie znaczenia. Z drugiej strony wskazał, że „U.S” byłyby postrzegane przez właściwy krąg odbiorców jako odniesienie do pochodzenia geograficznego. Ponadto, nawet przy założeniu, że niektórzy konsumenci mogliby nie zrozumieć skrótu „ASSN.”, konsumenci nie mieliby powodu, aby przeoczyć ten element lub go niedosłyszeć, lecz — zgodnie z zasadami określonymi w wyroku z dnia 23 października 2002 r. w sprawie T-6/01 w sprawie *Matratzen Concord przeciwko OHIM — Hukla Germany MATRAZEN (MATRATZEN)*, Rec. s. II-4335 — tym bardziej postrzegaliby go jako element odróżniający.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 78, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 8 lipca 2011 r. — Alexandra Schulz przeciwko Technische Werke Schussenthal GmbH und Co. KG**

(Sprawa C-359/11)

(2011/C 311/26)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd krajowy**

Bundesgerichtshof

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Alexandra Schulz

Strona pozwana: Technische Werke Schussenthal GmbH und Co. KG

**Pytania prejudycjalne**

Czy art. 3 ust. 3 dyrektywy nr 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę nr 98/30/WE <sup>(1)</sup> w związku z jej załącznikiem A lit. b) oraz/lub c) należy interpretować w taki sposób, iż uregulowania prawa krajowego dotyczące zmian cenowych w umowach na dostawy gazu ziemnego zawartych z odbiorcami będącymi gospodarstwami domowymi, którzy zaopatrywani są w ramach ogólnego obowiązku dostawy gazu (odbiorcy taryfowi), spełnia wymogi niezbędnego stopnia przejrzystości, jeśli nie wskazują one przyczyn, warunków i zakresu zmiany ceny, ale zagwarantowane jest, że przedsiębiorstwo dostaw gazu poinformuje swoich odbiorców z góry w odpowiednim terminie o każdej podwyżce ceny i że odbiorcy ci mają prawo do rozwiązania umowy, jeżeli nie zamierzają zaakceptować podanych im do wiadomości zmienionych warunków?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 176, s. 57.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 20 lipca 2011 r. — Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG przeciwko Kreis Düren**

(Sprawa C-386/11)

(2011/C 311/27)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd krajowy**

Oberlandesgericht Düsseldorf

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG

Strona pozwana: Kreis Düren

pozostali uczestnicy: Stadt Düren

**Pytanie prejudycjalne**

Czy pod pojęciem „zamówienia publicznego” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi <sup>(1)</sup> należy rozumieć także umowę między dwiema jednostkami samorządu terytorialnego, na podstawie której jedna jednostka przenosi na rzecz drugiej ściśle ograniczoną kompetencję w zamian za zwrot kosztów, w szczególności w przypadku, kiedy stanowiące przedmiot przekazania zadanie nie dotyczy czynności z zakresu wykonywania władzy publicznej jako takiej, lecz czynności pomocniczych?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 134, s. 114